

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

15713 *Reial decret 1722/2012, de 28 de desembre, pel qual es desenvolupen aspectes relatius a l'assignació de drets d'emissió en el marc de la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle.*

El règim europeu de comerç de drets d'emissió constitueix una eina central de la política comunitària de canvi climàtic. Regulat per la Directiva 2003/87/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 13 d'octubre de 2003, per la qual s'estableix un règim per al comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle en la Comunitat i per la qual es modifica la Directiva 96/61/CE del Consell, el règim comprèn més de 12.000 instal·lacions de diversos sectors industrials i de generació d'energia. Amb la Directiva 2009/29/CE es va portar a terme una important reforma del règim amb vista al període 2013-2020, reforma que han desplegat i precisat diverses disposicions normatives posteriors de dret comunitari. D'entre aquestes disposicions, s'ha d'esmentar la Decisió (2011/278/UE) de la Comissió, de 27 d'abril de 2011, per la qual es determinen les normes transitòries de la Unió per a l'harmonització de l'assignació gratuïta de drets d'emissió d'acord amb l'article 10 bis de la Directiva 2003/87/CE del Parlament Europeu i del Consell. Aquesta Decisió recull les regles que han de regir a la Unió Europea, de manera harmonitzada, per determinar l'assignació gratuïta de drets d'emissió que ha de correspondre a cada instal·lació amb dret a aquesta assignació.

A Espanya, la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim de comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle, es va reformar a través de la Llei 13/2010, que va incorporar les novetats que la Directiva 2009/29/CE preveia amb vista al període 2013-2020.

En aquest marc, es planteja ara la necessitat de recollir en una norma reglamentària algunes precisions relatives a algunes previsions que conté la Decisió 2011/278/UE abans esmentada, en particular, les que conté el capítol IV. Efectivament, aquesta Decisió no només regula l'assignació inicial de drets d'emissió per al període 2013-2020, sinó que preveu també normes relacionades amb l'assignació a nous entrants (noves instal·lacions o ampliacions significatives de les existents) o ajustos a la baixa en l'assignació a causa de cessaments parcials (reduccions del nivell d'activitat) o reduccions significatives de capacitat (canvis físics que donin lloc a un descens significatiu de la capacitat). La Decisió no incideix en l'assignació inicial per al període 2013-2020, encara que la seva aplicació pot conduir a modificacions en aquesta assignació després de la seva aprovació en el sentit que s'ha assenyalat.

Per articular les previsions de la Decisió en el dret espanyol es fa convenient adoptar una norma que reguli alguns aspectes formals, aclareixi les obligacions d'informació dels titulars de les instal·lacions i precisi aspectes procedimentals i competencials. Aquest Reial decret respon a aquesta necessitat. A més, encara que alguns aspectes substantius (relatius a com, en quines condicions i d'acord amb quines regles es calcula l'assignació de les instal·lacions que es troben en els supòsits que preveu el Reial decret) els conté la Decisió, s'ha cregut oportú, per a més claredat i millor coneixement pels titulars d'instal·lacions subjectes al règim, recollir-los també en aquesta norma. Aquí cal assenyalar que, a efectes sistemàtics i de claredat expositiva, s'ha considerat oportú, sovint, reproduir el contingut d'alguns preceptes de la Decisió referida, especialment dels articles 21, 22 i 23, malgrat que, com és sabut, aquest tipus de norma comunitària té efecte directe i resulta d'aplicació immediata.

Aquest Reial decret no només és exigut per la necessitat d'aplicar la Decisió 2011/278/UE, sinó que, en l'àmbit del dret intern, porta causa i desplega els articles 6 i 7 de la Llei

1/2005, considerant la redacció d'aquesta Llei que, modificada per la Llei 13/2010, estarà en vigor a partir de l'1 de gener de 2013. Així, l'article 6 determina que el titular d'una instal·lació ha d'informar l'òrgan competent de qualsevol projecte de canvi en el caràcter, el funcionament o la grandària de la instal·lació, així com de qualsevol canvi que afecti la identitat o el domicili del titular. Per la seva part, l'article 7, amb la reforma introduïda per la Llei 13/2010, preveu que es precisin per reglament les circumstàncies que determinen el cessament de l'activitat o el tancament de la instal·lació, les mesures destinades a definir les instal·lacions que han cessat parcialment de funcionar o que han reduït significativament la capacitat, així com les mesures destinades a adaptar en conseqüència el nivell de drets d'emissió gratuïts assignats a aquestes instal·lacions.

Aquestes previsions de la Llei 1/2005 lògicament tenen l'origen en les directives comunitàries, que ja establien obligacions d'informar de canvis en la instal·lació o en l'activitat i el fet que aquests canvis poguessin tenir efectes en l'assignació. I és per això que la Decisió 2011/278/UE ha regulat aquestes qüestions. El contingut d'aquest Reial decret, a l'hora de desplegar els articles 6 i 7 de la Llei 1/2005, està en línia, com s'ha indicat, amb les previsions de la Decisió. A més, per facilitar una aplicació homogènia de la Decisió a tot el territori de la UE, la Comissió ha publicat diversos documents guia, el contingut dels quals també s'ha tingut en compte en aquest Reial decret.

Finalment convé recordar que, de conformitat amb l'article 29.2 de la Llei 1/2005, l'incompliment de l'obligació d'informar sobre la modificació del caràcter, el funcionament o la grandària de la instal·lació, establerta a l'article 6, i l'ocultació de la informació necessària per a l'assignació de drets d'emissió constitueixen una infracció administrativa molt greu.

Així, l'article 24 de la Decisió 2011/278/CE estableix que els estats membres s'han d'assegurar que els titulars d'instal·lacions presentin a l'autoritat competent, com a molt tard el 31 de desembre de cada any, tota la informació pertinent sobre qualsevol canvi previst o efectiu de la capacitat, el nivell d'activitat i el funcionament de la instal·lació.

Pel que fa al contingut del Reial decret, es pot dir que els tres primers articles es limiten a determinar l'objecte de la norma, l'àmbit d'aplicació (que són les instal·lacions amb dret a assignació gratuïta subjectes al règim del comerç de drets d'emissió en el període 2013-2020 tret d'aquelles objecte d'exclusió en virtut de la disposició addicional quarta de la Llei 1/2005) i la vigència als efectes de la interpretació i l'aplicació d'aquesta norma de les definicions rellevants que contenen la Llei 1/2005 i la Decisió 2011/278/UE. Pel que fa a la no-aplicació d'aquest Reial decret a les instal·lacions excloses, convé assenyalar, però, que en cas que el llistat d'instal·lacions l'exclusió de les quals s'ha proposat es revisi de manera que algunes quedin incloses de nou en l'àmbit d'aplicació del règim, s'han de plantejar, quan correspongui, els aspectes procedimentals oportuns per aplicar-los les previsions d'aquest Reial decret.

L'article 4 precisa, amb caràcter general, les obligacions d'informació dels titulars d'instal·lacions en els supòsits en què així ho exigeix l'article 24 de la Decisió 2011/278/UE. Així, les instal·lacions han d'aportar cada any la informació que requereix l'article 24 esmentat, i s'ha de començar el 31 de desembre de 2012. L'article precisa els aspectes formals de la presentació de la informació exigible i les possibles conseqüències que se'n deriven, que poden afectar tant l'autorització d'emissió (de competència autonòmica) com l'assignació (de competència estatal). A més, segons el que estableix el Reglament (UE) núm. 600/2012 de la Comissió, de 21 de juny de 2012, relatiu a la verificació dels informes d'emissions de gasos d'efecte d'hivernacle i dels informes de dades sobre tones-quilòmetre i a l'acreditació dels verificadors, es preveu que en cas que una instal·lació hagi patit canvis en la capacitat, el nivell d'activitat i el funcionament que puguin repercutir en la seva assignació i que el titular no hagi portat a terme les notificacions pertinents, el verificador dels informes d'emissions hagi d'incloure en el seu informe de verificació una descripció d'aquests canvis i les observacions corresponents. Finalment, es preveu que l'Administració pugui constatar, d'ofici, l'existència d'aquests canvis quan hi hagi indicis raonables. A més, i encara que no hi ha una previsió específica sobre això en aquest precepte, convé reiterar que, com s'assenyalava uns paràgrafs més amunt, si no es porta

a terme la notificació de canvis que s'haurien d'haver notificat d'acord amb aquest article, això constitueix una infracció molt greu d'acord amb la Llei 1/2005.

L'article 5 regula la reducció significativa de capacitat de les instal·lacions, supòsit en què hi ha canvis en els dispositius d'aquesta que suposen menys capacitat, entesa aquesta segons estableix la Decisió. En aquests casos, en línia amb el que exigeix la Decisió, s'ha de recalculer l'assignació de la instal·lació considerant la nova capacitat. El procediment per portar a terme aquest recàlcul exigeix, en tot cas, l'audiència de l'interessat, així com una aprovació o no-objecció final per part de la Comissió.

Per la seva banda, els articles 6 i 7 regulen, respectivament, el cessament total i el cessament parcial de l'activitat d'una instal·lació, supòsits en què, de conformitat amb el que preveu la Decisió, la instal·lació ha de deixar de rebre assignació (en el primer cas) o ajustar-la a la baixa (en el segon), tenint en compte uns líndars concrets que recull la norma comunitària i que reproduïx també aquest Reial decret. S'ha d'esmentar que la previsió que conté l'article 6.1 e) és coherent amb la recent modificació de l'article 7 de la Llei 1/2005 operada per la Llei 11/2012, de 19 de novembre, de mesures urgents en matèria de medi ambient. També s'ha d'assenyalar que l'article 7 preveu, en línia amb el que preveu la Guia 7 de la Comissió Europea, relativa a nous entrants, que els titulars sol·licitin que no s'apliqui la regla del cessament parcial si es produeixen canvis en el tipus de productes fabricats utilitzant la mateixa línia de producció sense que tingui lloc un canvi físic. En aquesta situació, la regla del cessament parcial portaria a un resultat indesitjat ja que es reduiria l'assignació concedida a la fabricació d'un producte sense que sigui possible assignar com a nou entrant el producte que el substitueix pel fet de no haver-se produït un canvi físic. Aquest article també preveu els casos en què, minorada l'assignació pel fet de produir-se un cessament parcial, l'activitat de la instal·lació es pugui tornar a incrementar, cosa que comportaria recuperar els nivells d'assignació que li corresponguin.

Els articles 8 i 9, finalment, recullen els supòsits en què una instal·lació té dret a rebre assignació com a nou entrant, ja sigui perquè incrementa la capacitat de manera significativa, ja perquè es tracta d'una instal·lació completament nova. En un cas i en l'altre, aquests articles regulen aspectes formals de la sol·licitud, quan s'han de presentar, les exigències de verificació per entitats acreditades, determinats aspectes de les sol·licituds i el procediment d'assignació. S'ha de tenir en compte que els drets s'assignaran, durant el període 2013-2020, des d'una reserva per a nous entrants comunitària, a la qual l'Administració General de l'Estat ha de remetre les sol·licituds d'assignació una vegada estiguin completes.

Finalment, el Reial decret conté dues disposicions addicionals, una transitòria i dues finals. La disposició addicional primera preveu la possibilitat d'obtenir informació d'instal·lacions sense dret a assignació gratuïta quan pugui ser rellevant per determinar l'assignació d'una altra instal·lació, com pot passar en el cas de cogeneracions que presten servei a altres instal·lacions. La disposició addicional segona, per la seva part, regula un aspecte relatiu a l'aplicació del règim de comerç de drets d'emissió a operadors aeris, qüestió aliena a l'objecte de la resta del Reial decret. En concret, precisa, en el si del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, quin òrgan és el competent per exercir la potestat sancionadora sobre els operadors aeris subjectes al règim, cosa que l'article 35.2 de la Llei 1/2005 no concretava. En aquest sentit, la disposició addicional única atribueix la competència esmentada al secretari d'Estat de Medi Ambient. La disposició transitòria, per la seva part, permet que fins a finals de 2013 la verificació que preveuen els articles 5, 8 i 9 la porti a terme un verificador acreditat en el marc del règim de comerç de drets d'emissió, amb independència de l'abast de la seva acreditació, amb l'objecte de donar un temps perquè l'Organisme Nacional d'Acreditació desenvolupi un abast d'acreditació específic en matèria d'assignació de drets d'emissió. Les disposicions finals, finalment, es refereixen als títols competencials i a l'entrada en vigor.

En virtut d'això, a proposta dels ministres d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, d'Indústria, Energia i Turisme i d'Economia i Competitivitat, d'acord amb el Consell d'Estat

i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 28 de desembre de 2012, dispo:

Article 1. *Objecte.*

Aquest Reial decret té per objecte desplegar reglamentàriament aspectes relatius a les obligacions d'informació que estableix l'article 6 de la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle, i la seva incidència en les autoritzacions d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle i, en especial, en l'assignació de drets d'emissió, d'acord amb el que preveu l'article 7 de la mateixa Llei.

Així mateix, es concreta la regulació que contenen les disposicions que recull el capítol IV de la Decisió de la Comissió 2011/278/UE, de 27 d'abril de 2011, per la qual es determinen les normes transitòries de la Unió per a l'harmonització de l'assignació gratuïta de drets d'emissió.

Article 2. *Àmbit d'aplicació.*

Aquest Reial decret és aplicable a les instal·lacions fixes amb dret a assignació gratuïta que estiguin incloses en l'àmbit d'aplicació del règim de comerç de drets d'emissió tal com queda definit per al període 2013-2020 per la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle, sempre que no hagin estat excloses de conformitat amb la disposició addicional quarta de la Llei esmentada, i sense perjudici del que preveu la disposició addicional primera d'aquest Reial decret.

Article 3. *Definicions.*

Tots els termes d'aquest Reial decret que estiguin definits en la Llei 1/2005, de 9 de març, o en la Decisió de la Comissió 2011/278/UE, de 27 d'abril de 2011, tenen el mateix significat que en les normes esmentades.

Article 4. *Presentació de la informació sobre canvis en la capacitat, el nivell d'activitat i el funcionament.*

1. De conformitat amb l'article 6 de la Llei 1/2005, de 9 de març, i l'article 24 de la Decisió de la Comissió 2011/278/UE, de 27 d'abril de 2011, quan una instal·lació inclosa en l'àmbit d'aplicació hagi experimentat un canvi de la capacitat, el nivell d'activitat o el funcionament, o tingui previst fer-ho, el titular ha de presentar davant l'òrgan autonòmic competent, com a molt tard el 31 de desembre de cada any, tota la informació pertinent sobre aquest canvi efectiu o previst. El primer termini de presentació d'aquesta informació és el 31 de desembre de 2012.

2. La informació a la qual fa referència el primer paràgraf de l'apartat anterior s'ha de presentar, en els casos en què es produeixin canvis significatius de capacitat, cessaments parcials o totals d'activitat o qualsevol altre canvi en la instal·lació que comporti un ajust de l'assignació, en la plantilla elaborada per la Comissió Europea a l'efecte, que s'ha de posar a disposició del públic en la pàgina web del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient.

La plantilla emplenada s'ha de presentar acompanyada d'una còpia en suport electrònic i d'un informe metodològic que contingui una descripció detallada de com s'han determinat les dades davant l'òrgan autonòmic competent.

En cas que la plantilla esmentada no resulti aplicable perquè es tracti de canvis efectius o previstos de capacitat, del nivell d'activitat o del funcionament que no suposin una modificació en el nivell d'assignació, els titulars han de presentar una descripció d'aquests canvis previstos o efectius en un format que permeti identificar clarament la instal·lació a la qual es fa referència. El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, amb la consulta prèvia a la Comissió de Coordinació de Polítiques de Canvi Climàtic, pot

desenvolupar models estandarditzats a aquests efectes, que ha de publicar, si s'escau, a través de la seva pàgina web.

3. Els òrgans competents de les comunitats autònomes han de remetre la informació presentada a la Secretaria d'Estat de Medi Ambient en un termini màxim de deu dies des de la seva recepció.

4. A la vista de la informació presentada de conformitat amb l'apartat 1, pot ser necessari:

1) Modificar l'autorització d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle per reflectir els canvis previstos de la capacitat, el nivell d'activitat o el funcionament. Aquesta modificació l'ha de fer d'ofici l'òrgan autonòmic competent en el termini màxim de tres mesos. En cas que sigui necessària una modificació del pla de seguiment, aquesta s'ha de portar a terme d'acord amb l'article 15 del Reglament (UE) núm. 601/2012 de la Comissió, de 21 de juny de 2012, sobre el seguiment i la notificació de les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle.

2) Ajustar la quantitat anual preliminar de drets d'emissió assignats gratuïtament a una instal·lació de conformitat amb els articles 21 i 23 de la Decisió de la Comissió 2011/278/UE, de 27 d'abril de 2011, si això resulta necessari a conseqüència dels canvis registrats de la capacitat o el nivell d'activitat.

En el supòsit en què, havent-se de produir l'ajust en la quantitat anual, aquesta ja s'hagi expedit al compte del titular en el Registre de la Unió, s'ha de suspendre l'accés a aquest compte fins que el titular procedeixi a la devolució dels drets d'emissió que correspongui.

5. En cas que, amb motiu de la verificació de l'informe d'emissions de gasos d'efecte d'hivernacle, el verificador observi canvis en la capacitat, el nivell d'activitat i el funcionament de la instal·lació que puguin repercutir en l'assignació de drets d'emissió i que el titular de la instal·lació no hagi notificat a l'autoritat competent abans del 31 de desembre del període de notificació de conformitat amb l'article 24, apartat 1, de la Decisió 2011/278/UE, ha d'incloure a l'informe de verificació una descripció d'aquests canvis i les observacions corresponents.

En aquest cas, els òrgans competents de les comunitats autònomes han d'informar la Secretaria d'Estat de Medi Ambient en un termini màxim de deu dies des de la recepció de l'informe de verificació.

6. Sense perjudici de la possible incoació de l'expedient sancionador que pugui correspondre, en els supòsits en què el titular de la instal·lació no remeti la informació que requereix l'apartat 1 en el termini establert, si en vista dels informes als quals es refereix l'apartat anterior o d'altres dades objectives hi ha indicis que es podria haver produït una reducció en la capacitat d'una instal·lació o en el nivell d'activitat que pogués tenir incidència en l'assignació de la instal·lació, l'òrgan autonòmic competent ha de portar a terme les actuacions que siguin necessàries per dilucidar si efectivament s'ha produït l'esmentada reducció de capacitat o del nivell d'activitat, i ha de remetre un informe sobre això, acompanyat de la documentació que consideri pertinent, a la Secretaria d'Estat de Medi Ambient. Aquesta, si és procedent de conformitat amb el que preveu la Decisió 2011/278/UE, amb l'informe previ del Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme, ha de determinar l'assignació ajustada en conseqüència amb efecte a partir de l'any següent a aquell en què hagi tingut lloc el canvi o a partir de 2013 si el canvi ha tingut lloc abans de l'1 de gener de 2013, d'acord amb el que preveuen els articles següents.

Article 5. *Reducció significativa de capacitat.*

1. Quan una instal·lació hagi registrat una reducció significativa de capacitat amb posterioritat al 30 de juny de 2011, la capacitat reduïda i la capacitat instal·lada de la subinstal·lació després d'haver registrat la reducció significativa de capacitat han de ser objecte de verificació independent per un verificador acreditat de conformitat amb l'annex I del Reglament (UE) núm. 600/2012 de la Comissió, de 21 de juny de 2012, relatiu a la

verificació dels informes d'emissions de gasos d'efecte d'hivernacle i dels informes de dades sobre tones-quilòmetre i a l'acreditació dels verificadors per a les activitats en virtut de l'article 10 bis de la Directiva 2003/87/CE. La capacitat instal·lada de la subinstal·lació després d'haver registrat una reducció significativa de capacitat constitueix, en endavant, la capacitat instal·lada inicial de la subinstal·lació en avaluar qualsevol canvi significatiu de la capacitat ulterior.

2. De conformitat amb el que estableix l'article 7 de la Llei 1/2005 i l'article 21 de la Decisió de la Comissió 2011/278/UE, quan una instal·lació hagi registrat una reducció significativa de capacitat amb posterioritat al 30 de juny de 2011 s'ha d'ajustar l'assignació aplicant les regles d'assignació que conté la Decisió esmentada a partir de l'any següent a aquell en què hagi tingut lloc la reducció de capacitat, o a partir de 2013 si la reducció significativa de capacitat ha tingut lloc abans de l'1 de gener de 2013.

3. L'ajust en l'assignació de drets d'emissió s'ha d'adoptar mitjançant una resolució del secretari d'Estat de Medi Ambient, amb els informes previs del Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme i del Ministeri d'Economia i Competitivitat, i s'ha de concedir audiència prèvia del titular de la instal·lació en els supòsits en què sigui exigible de conformitat amb l'article 84 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú. Abans que es dicti resolució, l'assignació ajustada preliminar s'ha de notificar a la Comissió Europea i aquesta no l'ha de rebutjar, de conformitat amb el que preveu la Decisió 2011/278/UE.

Article 6. *Cessament total de les activitats d'una instal·lació.*

1. En virtut de l'article 22 de la Decisió de la Comissió 2011/278/UE, es considera que una instal·lació ha cessat les activitats quan es compleixi alguna de les condicions següents:

- a) que s'hagi revocat o deixat sense validesa l'autorització d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle, l'autorització ambiental integrada o qualsevol altra autorització mediambiental pertinent.
- b) que les autoritzacions que esmenta la lletra a) s'hagin extingit.
- c) que el funcionament de la instal·lació sigui tècnicament impossible.
- d) que la instal·lació no estigui funcionant, però hagi funcionat anteriorment, i sigui tècnicament impossible reprendre les activitats.
- e) que la instal·lació no estigui funcionant, però hagi funcionat anteriorment i el titular no pugui garantir que la instal·lació reprendrà les activitats com a molt tard en el termini de sis mesos a partir del cessament d'activitats. Els òrgans autonòmics poden ampliar aquest període fins a un màxim de divuit mesos si el titular pot garantir que la instal·lació no podrà reprendre les activitats en el termini de sis mesos per circumstàncies excepcionals i imprevisibles que no es podrien haver evitat fins i tot si s'hagués prestat tota l'atenció deguda i que escapen al control del titular de la instal·lació, en particular per circumstàncies com ara desastres naturals, guerres, amenaces de guerra, actes terroristes, revolucions, revoltes, sabotatges o actes de vandalisme. Quan l'òrgan autonòmic acordi l'ampliació del termini d'inactivitat per damunt dels dotze mesos als efectes d'aquest article, s'entén igualment ampliat el termini que estableix l'article 7, lletra d), de la Llei 1/2005 per a l'extinció de l'autorització d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle.

2. L'apartat 1, lletra e), no s'aplica a les instal·lacions de reserva o d'emergència ni a les que funcionen amb caràcter estacional, a condició que es compleixin totes les condicions següents:

- a) que el titular estigui en possessió d'una autorització d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle i de tots els altres permisos pertinents.
- b) que sigui tècnicament possible iniciar les activitats sense efectuar canvis físics en la instal·lació.
- c) que es portin a terme activitats de manteniment periòdiques.

3. De conformitat amb l'article 22.3 de la Decisió de la Comissió 2011/278/UE i l'article 26 de la Llei 1/2005, quan una instal·lació hagi cessat les activitats, el registre no transfereix al compte d'havers del titular de la instal·lació els drets d'emissió atorgats gratuïtament a aquesta instal·lació a partir de l'any següent al del cessament d'activitats.

4. De conformitat amb el que preveu l'article 22.4 de la Decisió de la Comissió 2011/278/UE es pot suspendre l'expedició de drets d'emissió a les instal·lacions que esmenta l'apartat 1, lletra e), sempre que no s'hagi garantit que la instal·lació reprendrà les activitats.

Article 7. *Cessament parcial de les activitats d'una instal·lació.*

1. Es considera que una instal·lació ha cessat parcialment les activitats en els supòsits que preveu l'article 23 de la Decisió 2011/278/UE, amb els efectes que preveu l'article esmentat. En concret, es considera que es dona un cessament parcial en les activitats d'una instal·lació quan una de les seves subinstal·lacions, que contribueix com a mínim en un 30% a la quantitat anual final de drets d'emissió assignats gratuïtament a la instal·lació, o amb l'assignació de més de 50.000 drets d'emissió, redueixi el nivell d'activitat en un any natural donat com a mínim un 50% respecte al nivell d'activitat inicial utilitzat per calcular l'assignació de la subinstal·lació de conformitat amb els articles 9 o, si s'escau, amb l'article 18 de la Decisió de la Comissió 2011/278/UE, de 27 d'abril de 2011 (d'ara endavant, nivell d'activitat inicial).

2. Quan una instal·lació hagi cessat parcialment les activitats, la quantitat de drets d'emissió assignada a aquesta instal·lació s'ha d'ajustar a partir de l'any següent a aquell durant el qual hagi cessat parcialment les activitats, o a partir de 2013 si el cessament parcial ha tingut lloc abans de l'1 de gener de 2013, de la manera següent:

a) Si el nivell d'activitat de la subinstal·lació que esmenta l'apartat 1 es redueix entre un 50% i un 75% respecte al nivell d'activitat inicial, la subinstal·lació només ha de rebre la meitat dels drets d'emissió assignats inicialment.

b) Si el nivell d'activitat de la subinstal·lació que esmenta l'apartat 1 es redueix entre un 75% i un 90% respecte al nivell d'activitat inicial, la subinstal·lació només ha de rebre el 25% dels drets d'emissió assignats inicialment.

c) Si el nivell d'activitat de la subinstal·lació que esmenta l'apartat 1 es redueix en un 90% o més respecte al nivell d'activitat inicial, no s'ha d'assignar gratuïtament cap dret d'emissió a la subinstal·lació afectada.

3. En el cas excepcional que, a causa de canvis en el tipus de productes fabricats utilitzant la mateixa línia de producció sense que tingui lloc un canvi físic, no sigui procedent l'aplicació dels ajustos que estableix el paràgraf anterior perquè porti a resultats indesitjats, el titular ha de presentar, juntament amb la informació que estableix l'article 4, una sol·licitud acompanyada de la informació i la documentació rellevant que justifiqui que es compleix el supòsit descrit.

4. L'ajust en l'assignació de drets d'emissió s'ha d'adoptar mitjançant una resolució del secretari d'Estat de Medi Ambient, amb els informes previs del Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme i del Ministeri d'Economia i Competitivitat, i s'ha de concedir audiència prèvia al titular de la instal·lació en els supòsits en què sigui exigible de conformitat amb l'article 84 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú. Abans que es dicti resolució, l'assignació ajustada preliminar s'ha de notificar a la Comissió Europea i aquesta no l'ha de rebutjar, de conformitat amb el que preveu la Decisió 2011/278/UE.

5. Si el nivell d'activitat de la subinstal·lació que esmenta l'apartat 1 assolix un nivell d'activitat de més del 50% respecte al nivell d'activitat inicial, la instal·lació que hagi cessat parcialment les activitats ha de rebre els drets d'emissió que se li van assignar inicialment a partir de l'any següent a l'any natural en què el nivell d'activitat hagi excedit el llindar del 50%.

6. Si el nivell d'activitat de la subinstal·lació que esmenta l'apartat 1 assoleix un nivell d'activitat de més del 25% respecte al nivell d'activitat inicial, la instal·lació que hagi cessat parcialment les activitats ha de rebre la meitat dels drets d'emissió que se li van assignar inicialment a partir de l'any següent a l'any natural en què el nivell d'activitat hagi excedit el llindar del 25%.

Article 8. *Ampliació significativa de capacitat.*

1. Quan una instal·lació hagi registrat una ampliació significativa de capacitat amb posterioritat al 30 de juny de 2011, la capacitat afegida i la capacitat instal·lada de la subinstal·lació després d'haver registrat l'ampliació significativa de capacitat han de ser objecte de verificació independent per un verificador acreditat de conformitat amb l'annex I del Reglament (UE) núm. 600/2012 de la Comissió, de 21 de juny de 2012, relatiu a la verificació dels informes d'emissions de gasos d'efecte d'hivernacle i dels informes de dades sobre tones-quilòmetre i a l'acreditació dels verificadors per a les activitats en virtut de l'article 10 bis de la Directiva 2003/87/CE.

Si aquesta informació ja ha estat objecte de verificació d'acord amb els apartats següents, no és necessari que es verifiqui quan es faci la notificació de conformitat amb l'article 4.1.

2. Quan una instal·lació hagi registrat una ampliació significativa de capacitat amb posterioritat al 30 de juny de 2011, si aquesta ampliació de capacitat pot optar a rebre assignació gratuïta de drets d'emissió des de la reserva de nous entrants, el titular pot sol·licitar l'assignació tan aviat com s'hagi produït l'inici del canvi de funcionament d'acord amb la Decisió de la Comissió 2011/278/UE.

3. Els titulars de les instal·lacions que hagin registrat una ampliació significativa de capacitat de conformitat amb l'apartat 2 i que sol·licitin assignació, han de presentar la informació i les dades necessàries per calcular l'assignació de conformitat amb el que exigeix la Decisió de la Comissió 2011/278/UE.

Aquesta informació s'ha de presentar davant l'òrgan competent de la comunitat autònoma en la plantilla elaborada per la Comissió Europea a l'efecte, que s'ha de posar a disposició del públic en la pàgina web del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient i ha d'anar acompanyada d'un informe metodològic que contingui una descripció detallada de com s'han determinat les dades. L'òrgan autonòmic competent ha de remetre la plantilla i l'informe metodològic al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient en un termini de 10 dies.

4. Les sol·licituds d'assignació les ha de verificar de forma independent un verificador acreditat de conformitat amb l'annex I del Reglament (UE) núm. 600/2012 de la Comissió, de 21 de juny de 2012, relatiu a la verificació dels informes d'emissions de gasos d'efecte d'hivernacle i dels informes de dades sobre tones-quilòmetre i a l'acreditació dels verificadors per a les activitats en virtut de l'article 10 bis de la Directiva 2003/87/CE. El procés de verificació s'ha de referir a l'informe metodològic i a les dades notificades per al càlcul de l'assignació.

5. L'assignació gratuïta als nous entrants, calculada d'acord amb l'article 20 a la Decisió de la Comissió 2011/278/UE, s'ha d'adoptar segons el que estableix l'article 19 de la Llei 1/2005, de 9 de març, i s'ha de requerir la notificació de l'assignació preliminar a la Comissió Europea, i que aquesta no la rebutgi, d'acord amb el que preveu la Decisió esmentada.

6. L'assignació definitiva des de la reserva de nous entrants s'ha de portar a terme de conformitat amb el que preveu l'article 19.4 de la Decisió 2011/278/UE, i a aquests efectes el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient ha de practicar la deguda notificació a la Comissió Europea.

Article 9. *Instal·lacions noves.*

1. Els titulars de les instal·lacions a les quals es concedeixi una autorització d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle per primera vegada després del 30 de juny de

2011 o les que tot i disposar d'autorització d'emissió amb anterioritat no es van poder assignar com a existents pel fet de no haver començat el funcionament normal, que puguin optar a l'assignació gratuïta de drets d'emissió des de la reserva de nous entrants, han de presentar la informació i les dades necessàries per calcular l'assignació de conformitat amb el que exigeix l'article 19 de la Decisió de la Comissió 2011/278/UE.

Aquesta informació s'ha de presentar davant l'òrgan competent de la comunitat autònoma en la plantilla elaborada per la Comissió Europea a l'efecte, que s'ha de posar a disposició del públic en la pàgina web del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient i ha d'anar acompanyada d'un informe metodològic que contingui una descripció detallada de com s'han determinat les dades. L'òrgan autonòmic competent ha de remetre la plantilla i l'informe metodològic al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient en un termini de 10 dies.

2. Els titulars als quals fa referència l'apartat 1 poden sol·licitar assignació tan aviat com s'hagi produït l'inici del funcionament normal de la instal·lació en els termes que preveu la Decisió 2011/278/UE. Només s'accepten les sol·licituds que es presentin a l'autoritat competent en el termini d'un any a partir de l'inici del funcionament normal de la instal·lació o subinstal·lació de què es tracti.

3. Les sol·licituds d'assignació les ha de verificar de forma independent un verificador acreditat de conformitat amb l'annex I del Reglament (UE) núm. 600/2012 de la Comissió, de 21 de juny de 2012, relatiu a la verificació dels informes d'emissions de gasos d'efecte d'hivernacle i dels informes de dades sobre tones-quilòmetre i a l'acreditació dels verificadors per a les activitats en virtut de l'article 10 bis de la Directiva 2003/87/CE. El procés de verificació s'ha de referir a l'informe metodològic i als paràmetres notificats que preveuen l'article 7 i l'annex IV de la Decisió de la Comissió 2011/278/UE.

4. Respecte a les emissions dels nous entrants produïdes abans de l'inici del funcionament normal, verificades de forma independent, s'han d'assignar drets d'emissió addicionals sobre la base de les emissions històriques, expressades en tones equivalents de diòxid de carboni.

5. L'assignació gratuïta a les instal·lacions a què es refereix l'apartat 1, calculada d'acord amb l'article 19 de la Decisió de la Comissió 2011/278/UE, s'ha d'adoptar segons el que estableix l'article 19 de la Llei 1/2005, de 9 de març, i s'ha de requerir la notificació de l'assignació a la Comissió Europea i que aquesta no la rebutgi, d'acord amb el que preveu la Decisió esmentada.

6. L'assignació definitiva des de la reserva de nous entrants s'ha de portar a terme de conformitat amb el que preveu l'article 19.4 de la Decisió 2011/278/UE, i a aquests efectes el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient ha de practicar la deguda notificació a la Comissió Europea.

Disposició addicional primera. Sol·licitud d'informació a instal·lacions sense dret a assignació gratuïta.

L'Administració General de l'Estat pot sol·licitar informació a instal·lacions subjectes al règim de comerç de drets d'emissió que no tinguin dret a assignació gratuïta en cas que hi hagi hagut canvis en aquestes instal·lacions que puguin tenir incidència en l'assignació d'altres instal·lacions amb les quals mantinguin algun tipus de connexió tècnica. Les instal·lacions a les quals es requereixi la informació esmentada l'han de facilitar en un termini de 15 dies.

Disposició addicional segona. Competència per a l'exercici de la potestat sancionadora en matèria d'aviació del règim de comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle.

D'acord amb l'article 35.2 de la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim de comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle, l'exercici de la potestat sancionadora sobre els operadors aeris correspon al secretari d'Estat de Medi Ambient.

Disposició transitòria única. *Verificació de la informació fins al 31 de desembre de 2013.*

Fins al 31 de desembre de 2013, la verificació que preveuen els articles 5, 8 i 9 l'ha de portar a terme un verificador acreditat en el marc del règim de comerç de drets d'emissió, amb independència de l'abast de la seva acreditació.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret té naturalesa bàsica i es dicta a l'empara de les competències estatals en matèria de bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica i de la legislació bàsica sobre protecció del medi ambient que preveu l'article 149.1.13a i 23a de la Constitució respectivament.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

1. Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

2. No obstant el que preveu l'apartat anterior, l'apartat 3 de l'article 5 i l'apartat 4 de l'article 7 únicament tenen efectes a partir de l'1 de gener de 2013.

Madrid, 28 de desembre de 2012.

JUAN CARLOS R.

La vicepresidenta del Govern i ministra de la Presidència,
SORAYA SÁENZ DE SANTAMARÍA ANTÓN